Davlat Toshev

Miniature Paintings from Central Asia

Curator: Dr. Zeev Levin

The culture of miniature painting in Central Asia draws on ancient regional traditions. Its inception in the painting cultures of antiquity traces to both the Persian and the Chinese civilizations. With the Muslim conquests of Central Asia (from the second half of the eighth century on), this culture appears to have waned considerably. Its rebirth began with the establishment of the Timurid dynasty in Samarkand by Emir Timur (1330–1405). By linking China in the east with Asia Minor in the west, the new empire also connected cultures in regions that had been on the margins, if not outside, of salient Muslim influence. The capital of the empire, Samarkand, soon became the hub of a cultural efflorescence where the traditions of the east—Persia, China, and India—mingled with those of the Middle East.

The fifteenth century is considered the golden era of miniature painting in Central Asia. In Herat, the new capital of the successors of the Timurid dynasty, a unique school of painters, writers, and artists took shape. Through their art, created under the conspicuous influence of the Sufi order of the Naqshbandia—established in Bukhara by Sheikh Baha ud-Din Naqshband (1318–1389)—they rose to considerable importance in fifteenth-century Herat. Under the impact of this stream, miniature painters began to produce realistic works that broke through the limits of the genre, which focused on depicting rulers' lives, and produced pictures that also described people in their living and growing environment. These complex compositions were meant not only to embellish these intellectuals' works but also to promote the visual transmission of a complex allegorical narrative and retell the greatness of God and the smallness of man, humanity's attempt to find and understand the deity, and the magnitude of the covert as against the overt.

The miniature painter Davlat Toshev (b. 1975 in Bukhara) has been painting since childhood. During the communist years, a cultural policy that centered on social realism in the service of the regime was introduced and the Central Asian tradition of miniature painting was nearly lost. After the Soviet Union disintegrated, Toshev began to research the field of miniature painting and study with traditional artists who had kept the ancient traditions alive. In 2018, he established a painting school in Bukhara that teaches and preserves the principles of this art form. In recent years, his works have been displayed in numerous exhibitions around the world: France, Germany, Belgium, Italy, Spain, and Switzerland.

Dr. Zeev Levin
The Hebrew University of Jerusalem
Department of Islamic and Middle Eastern Studies

דוולאת תושיב

ציורי מיניאטורות ממרכז אסיה

אוצר: ד"ר זאב לוין

תרבות ציורי המיניאטורות במרכז אסיה היא תרבות השואבת את שורשיה ממסורות עתיקות במרחב המרכז-אסייתי. ראשיתה בתרבויות הציור הקדומות הן הפרסית וגם אלו הסינית. עם הכיבושים המוסלמים של מרכז אסיה (החל במחצית השנייה של המאה ה-8) נראה שתרבות זו דעכה בצורה משמעותית. תחיית מסורת זו החלה עם קינונה של השושלת התימורידית, שנוסדה בעיר סמרכנד על-ידי אמיר תימור (1330-1405). האימפריה החדשה חיברה בין סין במזרח לאסיה הקטנה במערב, ובכך הצליחה לחבר גם בין תרבויות מאזורים שהיו בשולי ואף מחוץ להשפעה המוסלמית המובהקת. עד מהרה הפכה בירת האימפריה סמרכנד לאבן השואבת של פריחה תרבותית המשלבת בין מסורות המזרח: פרס, סין והודו לאלו של המזרח התיכון.

המאה ה-15 נחשבת לתור הזהב של ציור המיניאטורות במרכז אסיה. בעיר הראט, בירתם החדשה של יורשי האימפריה התימורידית, התפתחה אסקולה ייחודית של ציירים סופרים ואומנים, אשר יצרו בהשפעה מובהקת של הזרם הצופי של הנקשבנדיה, שנוסד בבוכרה על ידי השייח בהא א-דין נקשבנד (1318-1389) והפך למשמעותי מאוד בהראת של המאה ה-15. בהשפעת זרם זה ציירי המיניאטורות החלו לצייר ציורים ריאליסטיים שפרצו מן המסגרת שנועדה לתאר בעיקר תמונות מחיי שליטים, אל תמונות שמשלבות תיאורי אנשים בסביבת החי והצומח. הקומפוזיציות המורכבות לא נועדו רק לקישוט יצירותיהם של גדולי רוח ואלא היה להן גם תפקיד של העברה חזותית של סיפור אלגורי מורכב ושנועדו להציג את גדולתו של האל וקטנותו של האדם, את ניסיונו למצוא את האל ולהבינו ואת ריבוי הנסתר לעומת הגלוי.

צייר המיניאטורות דוולאת תושיב (1975), יליד בוכרה מצייר מילדותו. בשנות השלטון הקומוניסטי הונהגה מדיניות תרבותית שהתרכזה בסוציו-ריאליזם מגויס, ומסורת ציורי המיניאטורות של אומני מרכז אסיה כמעט ואבדה. לאחר התפרקות ברית המועצות החל לחקור את תחום הציור המסורתי ולמד מציירים מסורתיים ששימרו את המסורות העתיקות. בשנת 2018 יסד בעיר בוכרה בית-ספר לציור המלמד ומשמר את עקרונות הציור המסורתי. בשנים האחרונות עבודותיו הוצגו בתערוכות רבות ברחבי העולם: בצרפת, גרמניה, בלגיה, איטליה, ספרד ושוויץ.

ד"ר זאב לוין,
האוניברסיטה העברית בירושלים
החוג ללימודי האסלאם והמזרח התיכון

دولت توشيب

رسومات منمنمات من أسيا الوسطى

القيّم: د. زئيڤ لڤين

ثقافة رسم المنمنمات في أسيا الوسطى هي ثقافة تمتد جذورها إلى تراث قديم في فضاء أسيا الوسطى. بدايتها في ثقافات التصوير الزيتي القديمة، الفارسي والصيني كذلك. مع الفتوحات الإسلامية في أسيا الوسطى (منذ النصف الثاني من القرن الثامن) تراجعت هذه الثقافة بشكل ملحوظ. أعيد إحياء هذا التراث مع تأسيس سلالة التيموريين في مدينة سمرقند من قبل الأمير تيمورلنك (1330–1405). ربطت الإمبراطورية الجديدة بين الصين في الشرق وأسيا الصغيرة في الغرب، وهكذا نجحت بالربط بين ثقافات من مناطق كانت على هامش، بل خارج التأثير الإسلامي الواضح. وسرعان ما أصبحت عاصمة الإمبراطورية سمرقند مركز جذب للنمو الثقافي الذي يجمع بين تقاليد الشرق: الصين والهند والشرق الأوسط.

يعتبر القرن الخامس عشر بمثابة العصر الذهبي للمنمنمات في أسيا الوسطى. وفي مدينة هراة، العاصمة الجديد لورثة الإمبراطورية التيموريّة، تطورت مدرسة فريدة للرسّامين والأدباء والفنّانين، الذين انتجوا أعمالهم بتأثير واضح من التيار الصوفي النقشبندي، الذي تطور في بخارى على يد الشيخ بهاء الدين نقشبند (1318–1389) وتحول إلى تيار شديد الأهمية في مدينة هراة في القرن الخامس عشر. تحت تأثير هذا التيار بدأ رسامو المنمنمات برسم لوحات واقعية تجاوزت الإطار المخصص أساسًا لرسم صور من حياة السلاطين، إلى صور تضمن وصفًا لأشخاص في بيئة الأحياء والنبات. هذه التوليفات المعقدة لم تهدف إلى زخرفة أعمال كبار الأدباء فقط، بل كان لها دور في نقل قصص مجازية صوريّة معقدة تهدف إلى تبيان عظمة الرب وتفاهة الإنسان، ومحاولاتنا البحث عن الله وفهمه وحجم المخفي مقابل ضآلة المكشوف.

رسّام المنمنمات دولت توشيب (1975)، من مواليد بخارى، يمارس الرسم منذ الطفولة. خلال فترة الحكم السوفيتي سادت سياسة ثقافية ركّزت على الاشتراكية الواقعية المُجنّدة، مما أدى إلى اختفاء شبه تام لتقاليد رسم منمنمات أسيا الوسطى. بعد تفكك دول الاتحاد السوفيتي بدأ بدراسة الرسم التقليدي وتعلّم من رسّامين تقليديين حافظوا على التقاليد القديمة. في العام 2018 أسس في مدينة بخارى مدرسة للرسم لتعليم وحفظ مبادئ الرسم التقليدي. عُرضت أعماله في السنوات الأخيرة في العديد من معارض العالم: فرنسا، ألمانيا، بلجيكا، إيطاليا، أسبانا وسويسرا.

د. زئيڤ لڤين،
الجامعة العبرية في القدس
قسم دراسات الإسلام والشرق الأوسط

Embassy of the Republic of Uzbekistan to the State of Israel
משרד התרבות והספורט